

Scientologi:

En sand religion

Urbano Alonso Galan

Doktor i filosofi og licentiat i teologi
Det Gregorianske Universitet samt
Bonaventura Pontifical Fakultetet, Rom.

i. INDLEDNING

I de senere år har Scientologi været genstand for en del kontrovers i visse dele af Europa, i særdeleshed Tyskland, som synes at misfortolke denne religiøse gruppes reelt sociale hensigter.

Set af en person, der kender til filosofi og religion, er der på ingen måde tale om polemik, men det er let at forstå, at manglen på viden om det religiøse fænomen generelt, og mangfoldigheden af de mulige manifestationer af dette fæno-

men, uberettiget kan føre til antagelige og uforsonlige holdninger.

Det er af denne grund, at jeg har besluttet at offentliggøre mine konklusioner vedrørende Scientologi religionen i denne rapport, en religion, som jeg har studeret i flere år, både rent formelt (værker, bøger og filosofi) og på et mere dagligdags plan (ceremonier, interne og eksterne organisationer, religiøse helligholdelser og lokale aktiviteter), både her i Italien så vel som i andre lande (Frankrig og Danmark).

ii. BEGREBET RELIGION

Den teologiske tradition giver os ikke mange ressourcer, hvorfra vi kan hente oplysninger, når vi ønsker at analysere den objektive beskaffenhed, der definerer en religion og adskiller den fra andre trosretninger, ideologier eller sociale grupper.

I dette øjemed må vi bruge begreber og moderne midler, som lader os tilvejebringe et videnskabeligt synspunkt omkring det religiøse fænomen uden dog at glemme, at dette er en individuel og intim, åndelig oplevelse, som derfor omgår nogle af de almindeligt anvendte argumenter fra andre sociale videnskaber.

Denne indfaldsvinkel af tolerance og interreligiøs dialog udgør en udfordring og en absolut nødvendighed i vores nuværende samfund, hvilket fremhæves af berømte teologer som Leonard Boff og Hans Kung.

Ligesom ordet religion defineres (fra det latinske *re-ligare*: forene eller genforene) som en gruppe af personer forenet gennem en tro, en praksis eller en type gudsdyrkelse, således kan også selve religionen betragtes. Naturligvis må denne gruppe forenes i en søgen efter "det guddommelige" og defineres ifølge måden, hvorpå de imødegår livets problemer. Det er derfor, der i religionens historie er sagt meget om erfaringen og den personlige kontakt med "det hellige".

Et ophøjet begreb af individets værdighed, kendskab til og anerkendelse

af det, der kaldes "helligt" er ikke udelukkende kristent, men kernen i alle religioner. Dette blev erkendt af det andet Vatikan Koncil i skrivelsen *Dignitatis Humanae* vedrørende religiøs tro og renhed.

Der er andre religiøse fænomener, såsom buddhisme og jainisme, som, selvom de mangler et begreb om Gud som referencepunkt, praktiserer en form for respekt og ærbødighed for "hellig guddommelighed" som et fælles element med meget mere generelle kendetegn end de kristne, muslimske, eller jødiske "særlige guder".

Fastholdelsen af ét enhedsbegreb for religion, der udelukkende er baseret på ens egne erfaringer uden hensyntagen til andre omstændigheder, kan kun være en form for fundamentalisme, som krænker de mest elementære kriterier for religiøs frihed.

Som Max Muller bekræfter: "Den, som kun kender én religion, kender ingen," hvilket beskriver denne idé ganske nøjagtigt. Durkheim forklarer nøglen til dette fænomen: "...religion er et universelt fænomen, som opstår i alle kendte menneskelige samfund...".

Det er almindeligt at anvende kendte modeller til at forsøge at definere det ukendte. Dette er en procedure, der af sociale forskere i mange tilfælde anvendes i overdreven grad. Misbrug af sammenlignende analyse vil uden tvivl føre til, at standarder for adfærd, tro eller erfaringer, som kun kan forklares alene uden andre faktorer og deres ligheder, ikke kommer til deres fulde ret.

Religion er selvsagt den søgen, iboende i mennesket, som sjælen foretager for at begribe "uendeligheden" – væsenets længsel og bestræbelse med hensyn til fornemmelsen af et uopfyldt ønske om uendeligheden. Religion er derfor en absolut nødvendighed, intet mindre end en bestanddel af den menneskelige eksistens, som individet føler for at kunne "kommunikere med uendeligheden". Det er kilden, som opretholder mennesket, og som mennesket er afhængig af i mange af dens aspekter. Det afgjorte bevis for dette er antropologiske analyser, i hvilke udprægede religiøse trosretninger eller manglen på samme er en bestemmende faktor for forskere for forståelsen af sociale og individuelle standarder i samfundsmønstre.

Hvis man skal forstå en religion som Scientologi, er det nødvendigt at vurdere vidt forskellige aspekter, såsom dem, der er angivet af moderne eksperter på dette område (se Bryan Wilson: *The Social Dimensions of Sectarianism* (Sekteriskhedens sociale dimensioner), 1990, og Eileen Barker: *New Religious Movements: A Perspective to Understand Society* (Nye religiøse bevægelser: Samfundsforståelse i perspektiv), 1990). Blandt mange mulige fremgangsmåder har jeg valgt den, som jeg mener, er et objektive og videnskabeligt synspunkt på situationen, baseret på nedenstående aspekter:

1) **Det filosofiske og dogmatiske aspekt.** I dette medtager jeg hele troen, de hellige skrifter og doktriner, som indeholder de tre fundamentale bestanddele af religiøs viden: Det Højeste Væsen, mennesket og livet.

2) **Det rituelle aspekt.** Dette omfatter alle ceremonier, skikke og religiøse handlinger, der gælder det religiøse fænomen, som det opleves af scientologer.

3) **Det økumeniske, organisatoriske aspekt.** Et aspekt af stor betydning, da det tjener til at definere skillelinjen mellem religioner og trosretninger i tilblivelsesfasen og de religioner, som allerede er helt dannede og udviklede.

4) **Aspektet vedrørende formålet eller det endelige mål.** Definitionen af formålet med livet og den endelige opnåelse af det åndelige mål, som fører til det mål, som Scientologi tilbyder deres kirkegængere.

iii. DET FILOSOFISKE OG DOGMATISKE ASPEKT

Scientologi er bygget på L. Ron Hubbards værker. Scientologer anerkender grundlæggeren, filosofen og humanisten L. Ron Hubbards værker og forskning, som den eneste kilde til denne religions hellige skrifter.

Hvis vi starter med Dianetik, peger Scientologis udvikling på en mængde ligheder med de fleste religioner, deriblandt kristendommen, jødedommen, islam og buddhisme. Scientologis historie er en opdagelse eller systematisk "åbenbaring" af de fundamentale "filosofiske sandheder", som udvikler sig trin for trin og fører til dannelsen af et doktrin.

Med Dianetik søger grundlæggeren at lette mennesket for de lidelser, som sin-det skaber i kroppen og i menneskenes liv.

I nogle år har Dianetik været det værktøj, som er blevet brugt af dets tilhængere til at opnå tilstanden *Clear*. Denne tilstand, som er defineret i bogen, betegner et vigtigt fremskridt mod at fjerne tilstande med uønsket lidelse og ophøjer mennesket til en kategori, hvor man bedre kan opleve sit eget åndelige jeg (*thetan*). Hvis vi analyserer dette i dybden, kunne de mystiske oplevelser, Nirvana og andre åndelige tilstande, som er beskrevet i de fleste religioner, have søgt efter den samme åndelige tilstand, som scientologer stræber efter i tilstanden *Clear*.

Senere opdagede Hubbard, da han studerede manifestationerne i de mange mennesker, som allerede havde opnået *Clear*, at der eksisterede et klart bevis for eksistensen af et åndeligt væsen, og yderligere, at selve personen var et åndeligt væsen, udødeligt og med et enormt potentiale, som var blevet ødelagt af lidelserne og oplevelserne fra livets "konstante spiral", med kroppens død, ny krop.

Han udviklede en åndelig teknologi, som fører til "befrielsen" af væsenet (*thetan*) fra denne spiral og fører det tilbage til dets fuldstændige bevidsthed og dets åndelige frihed. På denne måde udviklede han en teknologi omkring åndelig vejledning (*auditering*), som fører til de højeste stadier af bevidsthed og eksistens, kaldt OT-trinnene (*Opererende Thetan*, hvor vedkommende ikke har det tvungende behov for at være i en krop og kan fungere uden en sådan).

Alt dette er beskrevet i klare trin, som er fremlagt i ruten (*Broen*) til "Total Frihed". Kendskabet til ens eget væsen, livet, Gud og menneskets forhold til forskellige universer, i hvilke det handler (det materielle eller fysiske univers og det åndelige eller thetauniverset), bliver fremhævet i alle de hellige skrifter og skal betragtes som vigtigt.

Fra denne tro udspringer to fundamentale aktiviteter for scientologer på deres vej til åndelig frelse: Den ene er studiet af livssandheder ifølge de scientologiske skrifter (*uddannelse*), den anden frigørelsen fra de lidelser eller afvigelser, som forhindrer *thetan* i at være sig selv og får vedkommende til at opføre sig på en irrationel eller skadelig måde, både mod sig selv og mod andre (*auditering*).

Bortset fra en enorm mængde tekniske materialer beregnet på Scientologis præster, eksisterer der et omfattende indeks over materialer og referencebøger for folk, der studerer denne religion. Særlig vigtige er følgende bøger, som beskriver grundlæggende sandheder i Scientologi:

Scientologi: Tankens grundbegreber

Scientologi 0-8: Bogen om det grundlæggende

Scientologi 8-8008

Scientologi: A History Of Man

Dianetik 55!

Scientologi: Et nyt syn på livet

Science Of Survival

Livets dynamikker

The Scientology Handbook

Som noget meget grundlæggende definerer scientologerne deres religion, som ”en anvendt, religiøs filosofi, der gør det muligt for individet at få mere at vide om sig selv og om livet”.

L. Ron Hubbard delte livet op i 8 basale manifestationer, der hver repræsenterer en af personens overlevelsesimpulser, hvis vitale kraft har forbedring som mål. Han kaldte dem de ”otte dynamikker”, da de er livets dynamiske tilskyndelse:

Første dynamikken er tilskyndelsen til overlevelse af individet som sig selv.

Anden dynamikken er tilskyndelsen til overlevelse i seksuel forstand: Parret, manden eller kvinden og opdragelsen og uddannelsen af børn.

Tredje dynamikken er tilskyndelsen til overlevelse af grupper eller som en gruppe, deriblandt dem, som individet er del af (venner, forretningsforbindelser, klubber, nationer, racer).

Fjerde dynamikken er tilskyndelsen til overlevelse af menneskeheden eller som menneskehed.

Femte dynamikken er tilskyndelsen til overlevelse af levende arter (dyr, planter) eller som et levende væsen.

Sjette dynamikken er tilskyndelsen til overlevelse af det fysiske univers eller som det fysiske univers.

Syvende dynamikken er tilskyndelsen til overlevelse af åndelige væsener eller som et åndeligt væsen.

Ottende dynamikken er tilskyndelsen til overlevelse af uendeligheden eller

som en uendelighed. Dette er dynamikken tilhørende Det Højeste Væsen eller Gud for scientologer.

De otte livsmanifestationer omfatter de områder, hvor personen skal udvikle sig åndeligt og handle og samtidig opretholde en etisk adfærd (som ikke skader dynamikkerne) for at kunne opnå åndelig udvikling. Scientologerne definere det gode og det onde, det gavnlige eller det skadelige, som de forårsager dynamikkerne. Det absolut gode ville være det, som kun hjælper dynamikkerne og det absolut onde ville være det, som skader dem alle. Naturligvis er der også mellemliggende punkter af godt og ondt, som kunne ligge på en gradvis kurve alt efter, hvor meget de gavner eller skader visse dynamikker, idet der tages højde for, at alle dynamikkerne har lige megen vægt.

Spørgsmålet om etik og moralske aspekter er af yderste vigtighed i Scientologis doktrin. Henvisningerne til disse begreber i forskellige referencebøger er utallige, og der er også selvstændige udgivelser, der er tilegnet dette emne, såsom ovenstående, eller *Vejen til Lykke*, *Ærens Lov*, *Auditorens Kodeks* og *En Scientologs Kodeks*.

Idet det tages i betragtning, at scientologer anser individet for at være et åndeligt og udødeligt væsen, er personens opførsel i hvert af forskellige liv uhyre vigtig, ikke kun af hensyn til vedkommendes dynamikker, men for at kunne nå en fuldstændig, åndelig indsigt. ”Vi er i denne verden for at udarbejde vores egen frelse,” erklærer L. Ron Hubbard i videoen: *Introduction til Scientologi*.

Scientologerne erklærer selv, at de har erfaret en virkelig forbedring og åndelig frihed, både gennem studie (uddannelse) såvel som gennem åndelig vejledning (auditering). De beskriver deres "udbytte" som virkelige befrielse fra masse, konflikter, uvidenhed og uønskede holdninger og følelser. De føler, at de har fået flere evner, deres opfattelsesevne er forbedret, og de har fået fornyet kendskab til sig selv, til livet og til Gud.

Scientologi Kirkens Trosbekendelse definerer det trossystem, som forener tilhængerne med den dybeste mening med livet. Denne trosbekendelse understreger menneskets værdighed, dets umistelige og ubestridelige rettigheder; den definerer det naturlige broderskab mellem alle, den anerkender individets åndelige beskaffenhed i hans stræben mod uendelig-heden, og viser, at Gud alene besidder "retten" til at handle med henblik på menneskets frihed og visdom.

Denne trosbekendelse giver et klart formål med udøvelsen af auditering og uddannelse som måder at opnå den åndelig frelse på, som scientologerne forkynder i deres trosbekendelse.

iv. DET RITUELLE ELLER MYSTISKE ASPEKT

En del af de fremgangsmåder, som er beskrevet i dette afsnit, er allerede blevet beskrevet i det tidligere kapitel (uddannelse og auditering), og jeg vil derfor koncentrere mig mere om, hvad der forstås ved ceremonier og ritualer.

Disse er samlet i bogen: *Bogen om ceremonier inden for Scientologi Kirken*.

Trods det, at grundlæggeren selv placerer Scientologi i samme kategori som de orientalske religioner, arvtagere efter buddhisme og vedaerne, har troen ikke desto mindre ceremonier, der i stor udstrækning ligner den vestlige verdens traditioner. Dette er tilfældet med søndagsgudstjenesten og vielsesritualet.

Men på grund af tradition er der også forskellige, meget personlige ritualer, som viser sig at være helt i overensstemmelse med Scientologis tro, selvom de minder om den jødisk-kristne tradition. Jeg tænker her på navngivningsceremonien, navne- og anerkendelsesceremonien og begravelsesceremonien. Ifølge troen om thetanens udødelighed, udfører scientologer disse ceremonier for at navngive et nyt væsen, som er ankommet, for at byde vedkommende velkommen til sin nye krop og sin nye familie eller for at sige farvel til et væsen, som har forladt sin krop for at finde en ny og for at prøve at hjælpe vedkommende med at orientere sig i den nye situation, han befinder sig i.

Alle disse ceremonier udføres under en ordineret pastors auspicer eller af kirkens pastor, og scientologerne deltager regelmæssigt aktivt i dem.

v. DET ORGANISATORISKE ASPEKT

På verdensplan er Scientologi Kirken struktureret i forskellige kirker, med forskellige navne ifølge status og størrelse.

På det laveste trin findes Scientologi

og Dianetik grupper og missioner. Disse er små grupper af scientologer, ledet af en eller flere ordinerede pastorer, som udfører de mest grundlæggende former for åndelig vejledning og religiøse ceremonier og som samles for at studere Scientologis hellige skrifter, men på laveste trin. De kan ikke ordinere eller forberede pastorer eller lede OT- (Opererende Thetan) niveauernes religiøse auditeringstrin.

På næste trin findes Scientologi Kirker. De kan forberede og ordinere præster og udføre auditering op til trinnet Clear.

Over disse kommer de avancerede kirker. De uddanner pastorer af højeste trin og udfører pastoral vejledning af nogle af de opererende thetan trin.

Scientologi Kirkens Flag Service Organisation i Clearwater, Florida, er den højeste af alle de avancerede organisationer. Den uddanner folk på de højeste, pastorale trin og scientologer tager dertil for at nå de høje OT trin.

En særlig ting er den Scientologi Kirke, der har til huse på skibet *Freewinds*, et skib, der sejler blandt de Caribiske Øer, som har ansvaret for et særligt OT trin, som ikke kan opnås andre steder.

Denne måde at strukturere religiøse tjenester på er almindelig inden for næsten alle kendte religioner, idet de forskellige trin til forberedelse af gejstligheden ikke er tilgængelige i alle centre og kun på de centrale institutioner (Rom, Tibet, Tel Aviv, Mekka). Det er her missionærerne, munkene eller pa-

storerne kan modtage ordinerings på de højeste niveauer.

Dette religiøse samfund, tilhørende Scientologi, danner et ægte samfund af pastorer og tilhængere, som bor sammen, totalt helliget kirkens formål og uden verdslige forstyrrelser og tidsspilde.

Endelig er der Sjøorganisationen. Den er opkaldt efter det oprindelige mandskab på de skibe, som grundlæggeren havde kommandoen over i begyndelsen. Den har 5 hovedsæder i verden – men der er desuden missionær- og medlemsgrupper, som udfører forskellige funktioner i mange af de lande, hvor Scientologi er repræsenteret. De 5 hovedsæder ligger i East Grinstead (Storbritannien), København, Los Angeles, Clearwater og Sydney. Det er i disse hovedsæder, man i højere grad end andre steder kan fornemme den ægte samfundsånd, der kommer til udtryk i missions- og andet pastoralt arbejde. Selvom Scientologis pastorer ikke er pålagt cølibat, minder disse samfund i deres funktion og helligelse om mange andre religioners kirkesamfund, deriblandt den katolske kirkes. Medlemmer af Sjøorganisationen følger en meget streng etik, som omfatter strengt etiske og monogame seksuelle forhold, fuldstændig afholdelse fra brug af stoffer og fuldstændig opofrelse af ens liv for at nå denne religions mål.

Naturligvis påhviler uddannelsen af præsterne på de højeste trin, auditeringen til det højeste trin af opererende thetan, præstegerningen på de højeste organisationstrin og ansvaret for Scientologis etikniveau på et internationalt niveau, kun medlemmerne

af Sjøorganisationens religiøse orden, som udelukkende er helliget dette arbejde.

vi. SCIENTOLOGIS ENDELIGE MÅL

Med L. Ron Hubbards egne ord er Scientologis mål: "En civilisation uden vanvid, uden kriminelle og uden krig, hvor de duelige kan trives, og ærlige mennesker har rettigheder, og hvor mennesket kan være frit til at hæve sig til større højder" (se *Hvad er Scientologi?*).

Som et mål for den individuelle, stræber Scientologi efter menneskets frelse, dets åndelige befrielse og frihed fra de forhindringer, som eksistensen har pålagt det. Men intet menneske kan være frit, uden at samfundet samtidigt er frit. Søgen efter ansvar er den vigtigste vej, ad hvilken scientologer søger deres frihed; ansvar, som kræver forbedring af vore liv og af vore medmenneskers før de overordnede mål kan opnås.

Mål af en sådan størrelsesorden kunne ikke opnås udelukkende gennem præsteligt arbejde udført af tilhængerne. Af denne grund skabte Den Internationale Scientologi Kirke forskellige grupper eller foreninger, som udfører sociale kampagner, helliget disse formål. En af disse er ABLE (*Association for Better Living and Education*. Eller: *Sammenslutningen for bedre livsførelse og uddannelse*), som sponsorerer adskillige hjælpeprogrammer i samfundet: Narconon, som arbejder inden for området forebyggelse og rehabilitation af stofmisbrug; Criminon, som har programmer i

adskillige lande, der går ud på at uddanne og rehabiliterer kriminelle; Applied Scholastics, som foretager uddannelses- og læsehjælpskampagner i socialt belastede områder og nabolag og Vejen til Lykke Stiftelsen, som er baseret på bogen af samme titel af L. Ron Hubbard, som udvikler kampagner med børn og unge, der går ud på at genskabe adfærdsmønstre, som hjælper samfundet, såsom programmer for beskyttelse af miljøet, læseprogrammer, civile hjælpeprogrammer, osv.

Endnu en vigtig gruppe, der er skabt af Scientologi Kirken er Medborgernes Menneskerettigheds Kommission, som har modtaget internationale priser for de undersøgelser og afsløringer den har foretaget på dette område.

Af speciel betydning er Hjælpepræstekorpset, som er dannet af scientologer fra hele verden, som arbejder sammen med eksperter og autoriteter i tilfælde af ulykker, naturkatastrofer, eller tragiske begivenheder, hvor der er brug for hjælp. Disse frivillige er fuldt uddannede i at trøste og yde førstehjælp til folk, mens lægeholdet og civilforsvaret udfører deres arbejde.

vii. ER SCIENTOLOGI EN RELIGION?

Efter min mening som teolog og filosof og i kraft af mine studier af religionen, Scientologis værker og ritualer kan jeg entydigt bekræfte, at Scientologi er en religion i ordets dybeste betydning.

Et samfund af mennesker, der er forenede gennem et kompleks trossystem, gennem en søgen efter uendeligheden og

det hellige, gennem en søgen efter at kunne anbringe mennesket i et korrekt forhold til det guddommelige, det er hvad der møder én i studiet af Scientologi religionens tro og ritualer.

Man finder ingen religion uden denne faktor, som involverer en særlig holdning over for denne åndelige virkelighed. Scientologi synes at fokusere på overlevelse og frelse, begreber, der er tydeligt udtrykt af Xavier Zubiri som et naturligt princip i enhver religiøs oplevelse. Forbindelse med en Gud eller fraværet af samme, påvirker på ingen måde denne oplevelses virkelighed. Scientologer bekræfter deres søgen efter Gud og uendeligheden i deres ottende dynamik, selvom de ikke glorificerer ham. Faktisk er en af beskyldningerne, som adskiller Islam mest fra katolicismen den, at sidstnævnte, ifølge muslimerne, lader sig rive med af forgudelse efter de mange reformer i katolicismen.

Scientologis rødder (buddhisme og vedaerne) påviser allerede, at man kun gennem en fuldstændig viden om sig selv kan begynde at kende og elske Gud.

Eftersom religion er en universal impuls, som økumenikerne hævder, bør man ikke glemme, at katolicismen må-

te gå igennem en lang dannelsesfase og en lang historie fyldt med krise og reformer inden den opnåede sin "endelige form", som vi kender den i dag. Islam, jødedommen og buddhismen gik igennem tilsvarende faser og gennem en meget længere årrække end de få år, som Scientologi Kirken har haft til at skabe en organiseret form og et organiseret udseende.

Islam, jødedommen og buddhismen gik igennem tilsvarende faser og gennem en meget længere årrække end de få år, som Scientologi Kirken har haft til at skabe en organiseret form og et organiseret udseende.

Den åbenlyse konfrontation mellem Scientologi og de "videnskabelige" doktriner fra psykologien og psykiatrien, som benægter menneskets godhed, mens den bekræftes af Scientologi, understreger blot endnu tydeligere at der ikke er nogen grund til forvirring omkring denne religion. Scientologi værdsætter kun menneskets åndelige kerne, menneskets instinktive godhed, udødelighed og søgen efter uendeligheden som et endeligt mål. Nyheden her er, at grundlæggeren udviklede religionen Scientologi som et system af viden og ritualer, der vejleder mennesket frem mod disse mål. At forveksle dette med

et forsøg på "behandling" eller "helbredelse" kan let tilskrives de dårligt dokumenterede synspunkters overfladiskhed.

Kun en fuldstændig og bona fide religion kan bekræfte og vedligeholde disse antagelser samtidig med, at den skaber et trossystem, en dok-

Appendiks syv

trin, ritualer, ceremonier, en struktur og et mål, som er rettet mod sjælens frelse. Kun religioner kendetegnes heraf og Scientologi er en religion.

Uden at komme ind på administrative, retslige eller skattemæssige spørgs-

mål, kan jeg hermed igen bekræfte, at Scientologi fuldt ud opfylder de krav, der stilles til enhver religion.

Scientologi svarer til sin sande, religiøse beskaffenhed og tilstræber intet andet mål end selve menneskesjælens formål.

Urbano Alonso Galan

Om forfatteren

Professor Alonso, er doktor i filosofi og licentiat i teologi (med høj udmærkelse, Cum Laude) fra det Gregorianske Universitet og Pavens Saint Bonaventure Fakultet, Vatikanet og har i den sammenhæng arbejdet sammen med pave John XXIII og Pave Poul VI i sager vedrørende religion.